DENNÍK odvážneho bojka

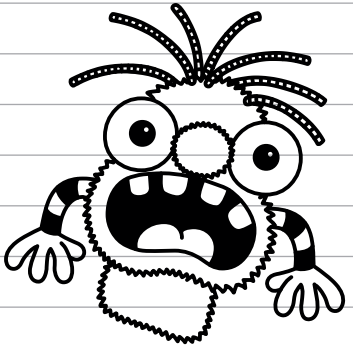
SNEHOVÁ BITKA

VYŠE 250 MILIÓNOV PREDANÝCH VÝTLAČKOV

Jeff Kinney

stonožka

OD JEFFA KINNEYHO VYŠLO:

Denník odvážneho bojka

Denník odvážneho bojka 2: Rodrick je šéf

Denník odvážneho bojka 3: Posledná kvapka

Denník odvážneho bojka 4: Prázdniny pod psa

Denník odvážneho bojka 5: Krutá pravda

Denník odvážneho bojka 6: Ponorková choroba

Denník odvážneho bojka 7: Piate koleso na voze

Denník odvážneho bojka 8: To je ale smola

Denník odvážneho bojka 9: Dlhá cesta

Denník odvážneho bojka 10: Drsná škola

Denník odvážneho bojka 11: Dvojitý podfuk

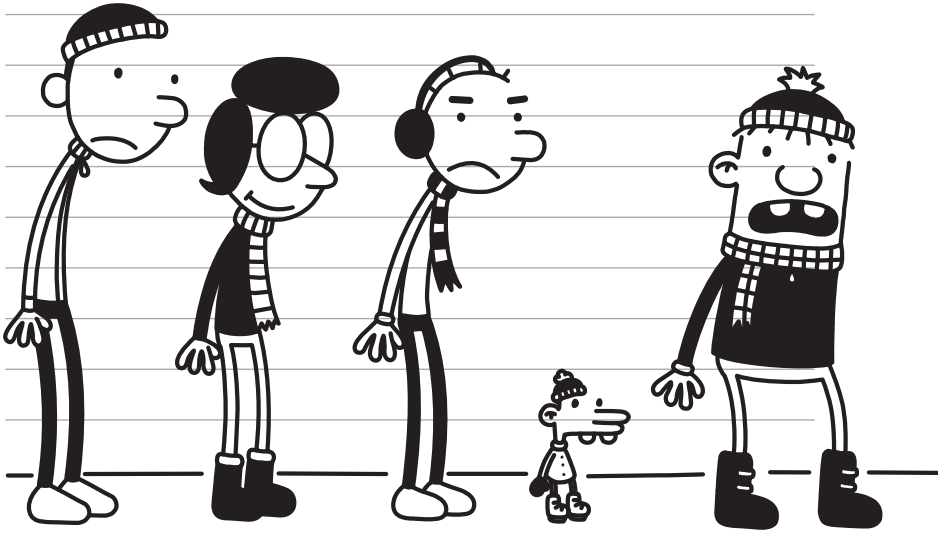
Denník odvážneho bojka 12: Rodinný úlet

Denník odvážneho bojka 13: Snehová bitka

Denník odvážneho bojka 14: Na spadnutie

Denník odvážneho bojka 15: Dolu vodou

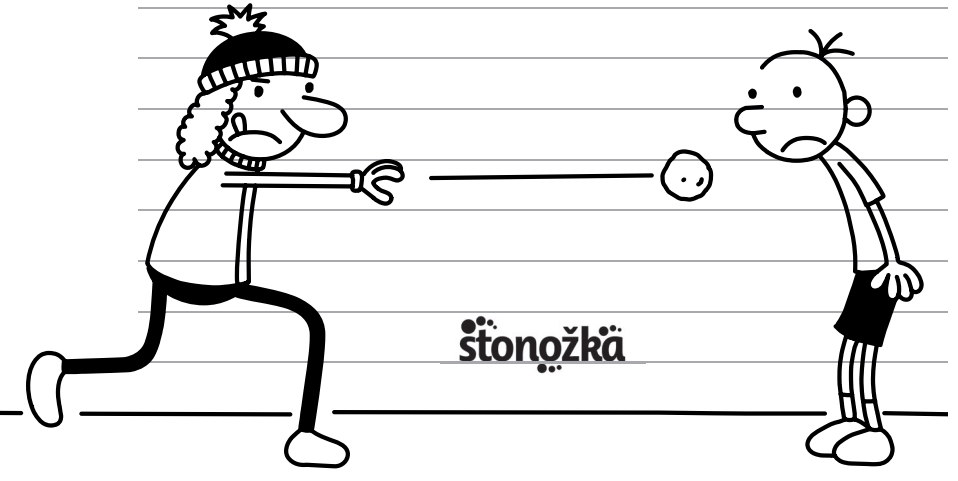
Denník odvážneho bojka 16: Veľká šanca

Jeff Kinney

DENNÍK odvážneho bojka 13

SNEHOVÁ BITKA

stonožka

Jeff Kinney
DIARY OF A WIMPY KID:
THE MELTDOWN

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2018 Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™
are trademarks of Wimpy Kid, Inc., and the design of this works' jacket
are trade dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.
First published in the English language in 2018 by Harry N. Abrams,
Incorporated, New York
Original English title: Diary of a Wimpy Kid: THE MELTDOWN
(All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.)
Translation © 2019 by Elena Guričanová
Cover design © by Chad W. Beckerman and Jeff Kinney
Slovak edition © 2019, 2020 by IKAR, a.s.

Preklad z anglického originálu Jeff Kinney: Diary of a Wimpy Kid:
The Meltdown (Amulet Books, New York 2018)
Elena Guričanová
Redakčná úprava Dana Guričanová
Úprava obálky podľa originálu Augustín Putera
Technická redaktorka Helena Oleňová
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava
v roku 2020 ako svoju 2 885. publikáciu v elektronickej podobe.
Druhé vydanie
Sadzba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava

IKAR, a.s.
Miletičova 23
821 09 Bratislava
www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

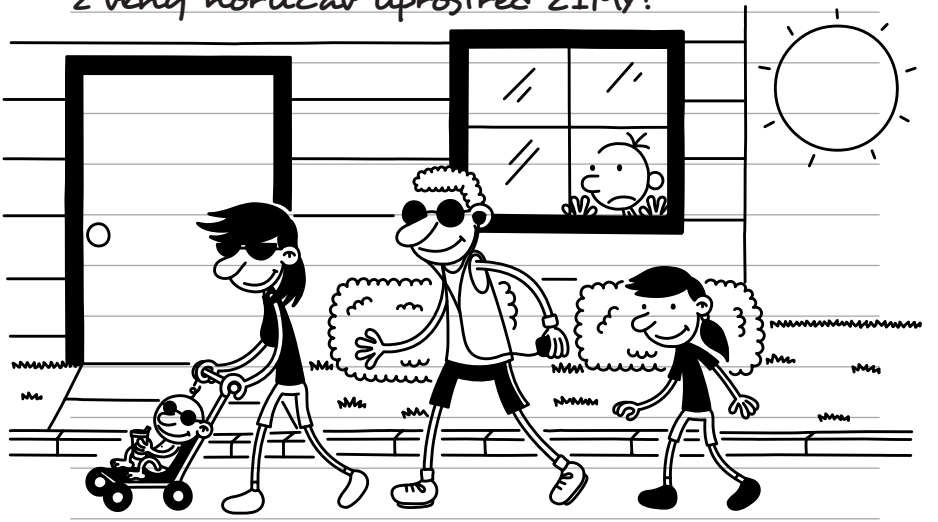
ISBN 978-80-575-1156-4

VENUJEM DEB

JANUÁR

Pondelok

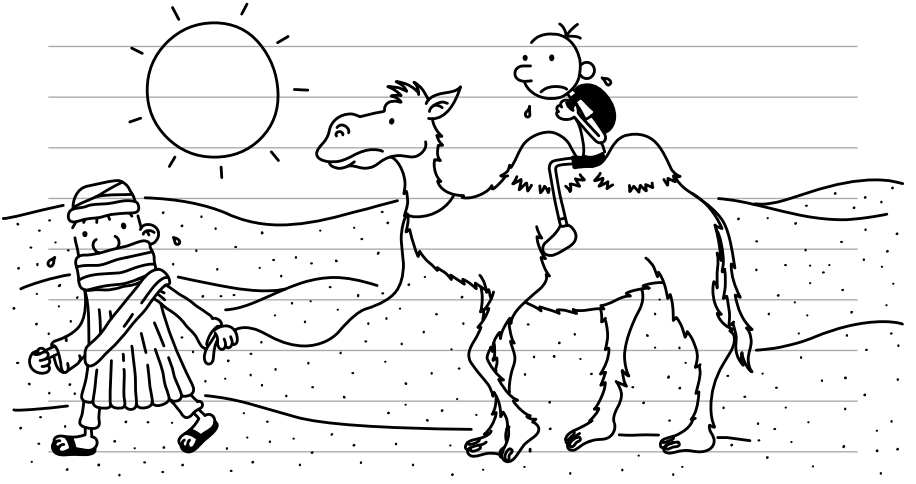
Všetci ľudia z našej ulice sa dnes vyvalili von a užívajú si teplo a slnko. Teda všetci okrem MŇA. Ako by som sa mohol tešiť z vlny horúčav uprostred ZIMY?

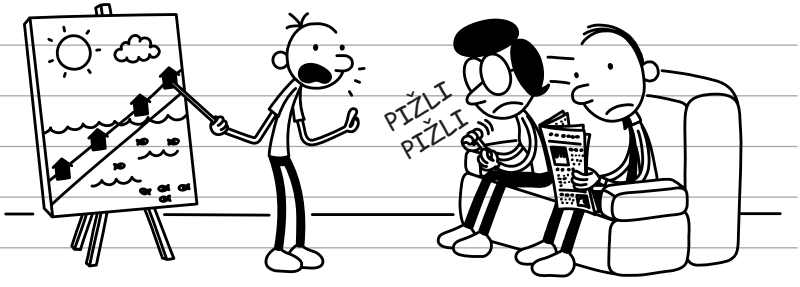
Susedia hovoria, že sa počasie zbláznilo, ako keby to bolo vtipné, ale MNE sa to ani trochu nepozdáva. Možno som staromódny, ale podľa mňa by malo byť chladno v zime a teplo v LETE.

Počul som, že sa zohrieva celá PLANÉTA a môžu za to ľudia. Nech sa nikto neopováži viniť MŇA, veď som sa tu ocitol len nedávno.

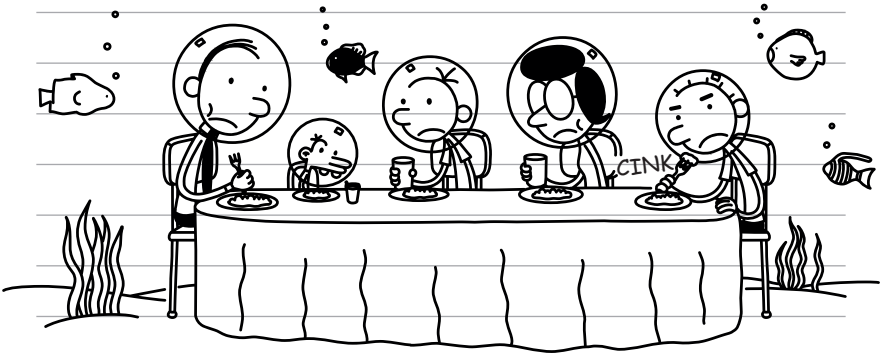
Ak sa svet OZAJ otepľuje, dúfam, že sa to neudeje príliš RÝCHLO. Keby všetko išlo ako DOTERAZ, na strednú školu sa už budem voziť na ťave.

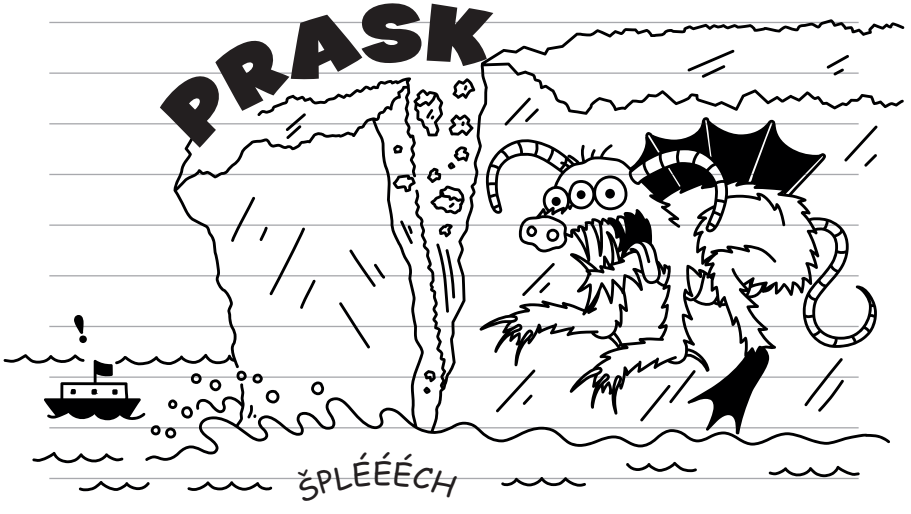
Vraj sa topia ľadovce a stúpa hladina oceánov, tak som sa snažil presvedčiť rodičov, aby kúpili dom vyššie na našom kopci. Nezdalo sa mi, že by sa do toho ktovieako hrnuli.

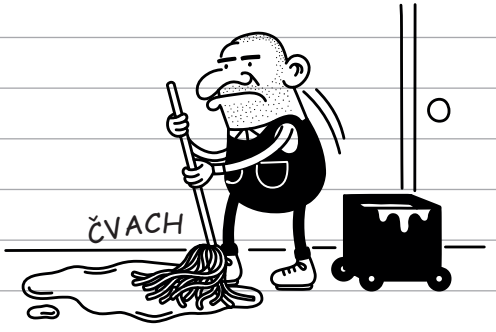
Trochu ma znervózňuje, že nikoho iného z rodiny takéto veci zjavne netrápia. Ak niečo nepodnikneme ČOSKORO, ešte nás to bude MRZIEŤ.

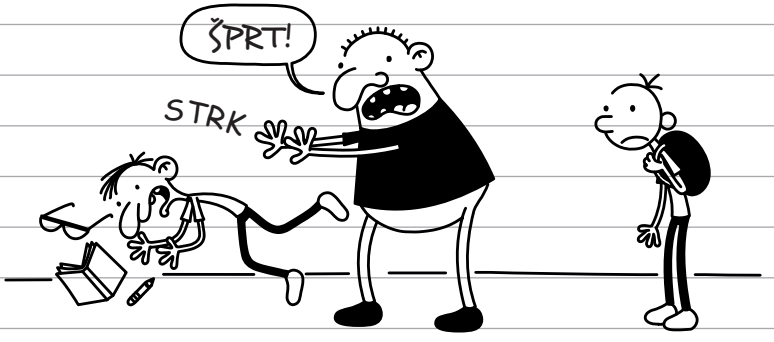
Nebojím sa len stúpania morskej hladiny. Ľadovce sú predsa na svete už milióny rokov, možno sú v nich zamrznuté aj také veci, ktoré by v ľade mali radšej ZOSTAŤ.

Videl som film o neandertálcovi, ktorý zamrzol, a keď sa ľad po pár tisíckach rokov roztopil, on znovu OŽIL. Netuším, či by sa čosi také mohlo stať aj v skutočnosti, ale ak po svete FAKT CHODIA rozmrznutí neandertálci, jeden z nich je možno školník, ktorý v našej škole máva nočnú službu.

Ak sa ľudstvo z tej klimatickej kaše raz dostane, riešenie určite vymyslí niekto z MOJEJ generácie. Preto nikdy nerobím zle KOCKÁČOM, ti nám raz VŠETKÝM zachránia kožu.

Nech bude riešenie akékoľvek, zaručujem ti, že kľúčom k nemu bude TECHNOLÓGIA.

Dospeláci furt omieľajú, že priveľa technologických vecičiek deckám ŠKODÍ, ale podľa mňa čím viac, tým LEPŠIE.

Len čo si budem môcť dovoliť supermoderný záchod, ktorý si presne zapamätá, kedy naň zvyknem chodiť, kúpim si rovno najdrahší model.

Niektorí ľudia sa boja, že raz nad našimi vynálezmi stratíme kontrolu a roboty OVLÁDNU SVET.

Ak sa to niekedy naozaj stane, dám si veľký pozor, aby som bol na ICH strane.

Vlastne sa na robotickú revolúciu už dlho pripravujem a podlizujem sa prístrojom, ktoré máme doma.

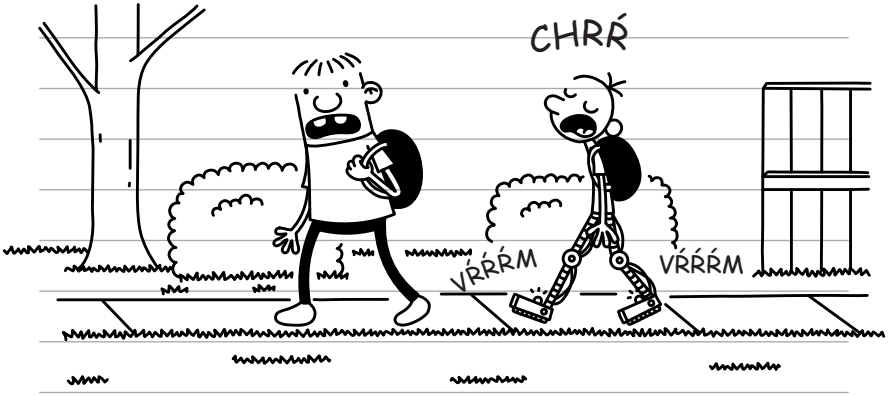

Keď teda niekedy v budúcnosti vypukne obrovská vojna medzi ľuďmi a robotmi, budem si gratulovať, aký som bol predvídavý.

Môj brat Rodrick tvrdí, že všetci raz budeme mať robotické časti tela a z ľudí sa stanú KYBORGOVIA.

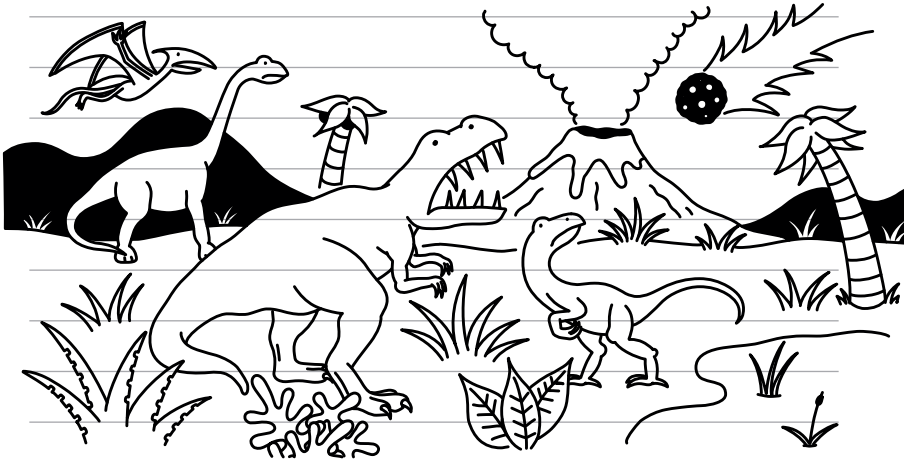
Dúfam, že na to už netreba dlho čakať, lebo keby som si mohol kúpiť robotické nohy, každé ráno by som si pospal o polhodinu dlhšie.

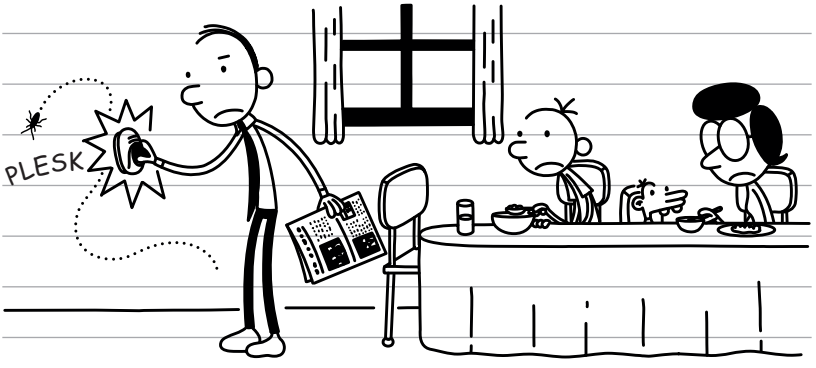
Nikto asi presne neuhádne, čo sa v budúcnosti stane. Môže sa kvôli tomu akurát strachovať, až kým mu NEPREŠKOČÍ.

Aj keby sme vyriešili všetky problémy, čo máme teraz, určite sa objaví nejaký NOVÝ, s ktorým si budeme musieť PORADIŤ.

Čítal som, že presne tak dopadli aj dinosaury. Pár sto miliónov rokov šéfovali celej planéte, potom prišiel asteroid a totálne ich vyhubil.

Najšialenejšie je, že už vtedy na zemi žili aj šváby a TÝM sa nejakým zázrakom podarilo prežiť. Asi tu budú ešte aj dlho po nás. Podľa mňa sú odporné, ale musím uznať, že aspoň NIEČO majú dobre premyslené.

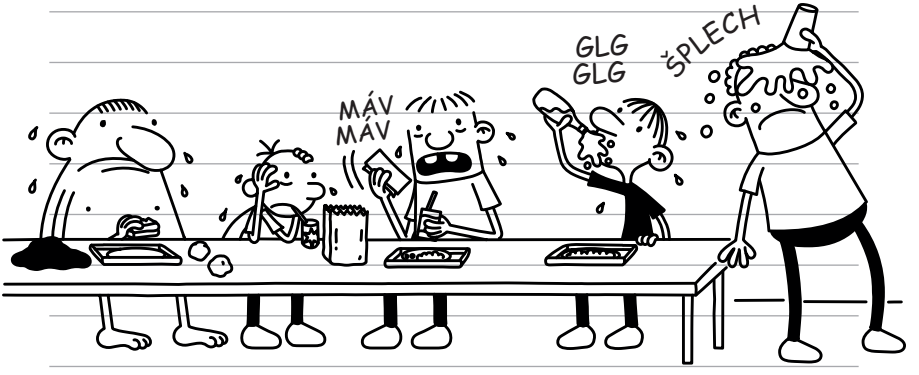

Keď už spomínam BOJ O PREŽITIE, ja sa len snažím nejako preskákať základku. Posledných pár dní v škole nebolo ktovieako.

Vonku je síce teplo, ale kúrenie máme nastavené, ako keby bola ZIMA. Kotol celý deň maká na plné obrátky, tak mám čo robiť, aby som sa v triede vládal sústrediť.

Ešte horšie to je v JEDÁLNI, tam nemáme ani okná, ktoré by sme mohli otvoriť a pustiť tam trochu čerstvého vzduchu.

Z horúčavy sa mi tak uvaril mozog, až mi vypadlo, kedy máme odovzdávať ktoré úlohy. Dnes som zabudol na jednu fakt DÔLEŽITÚ: referát na školskú výstavu Okolo sveta.

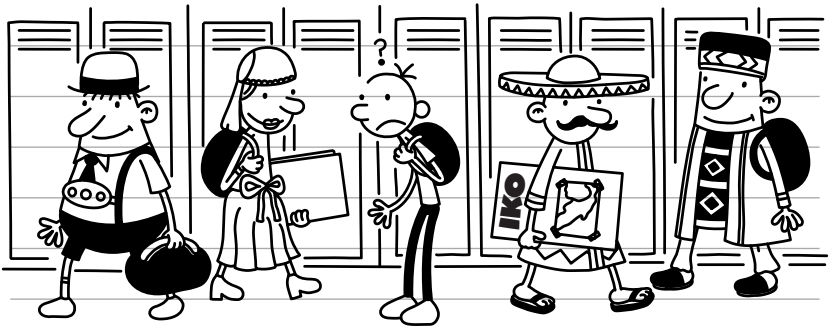
Ešte v novembri si každý musel vybrať krajinu, o ktorej urobí referát. Vybral som si Taliansko, lebo ZBOŽŇUJEM pizzu.

Vysvitlo, že o Taliansko sa decká idú potrhať, učka musela vylosovať, kto ho naozaj dostane. Vytiahla Dennisa Tractona. Nezdá sa mi to fér, lebo Dennis má alergiu na laktózu a syrovú pizzu ani nemôže jesť.

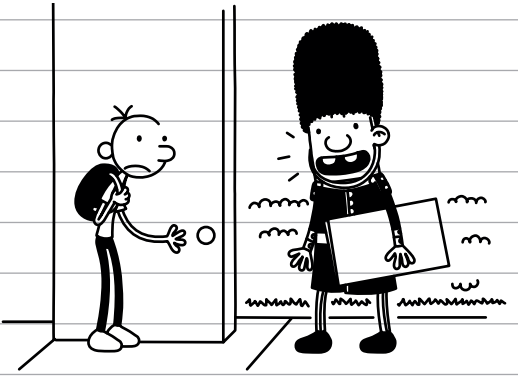

Mne učka priklepla Maltu, ani som netušil, že sa nejaká krajina môže tak hlúpo volať.

To všetko sa stalo v novembri a odvtedy som projekt pustil z hlavy, spomenul som si naň až VČERA. Len vďaka tomu, že keď som prišiel do školy, všetky decká mali na sebe strašne divné handry.

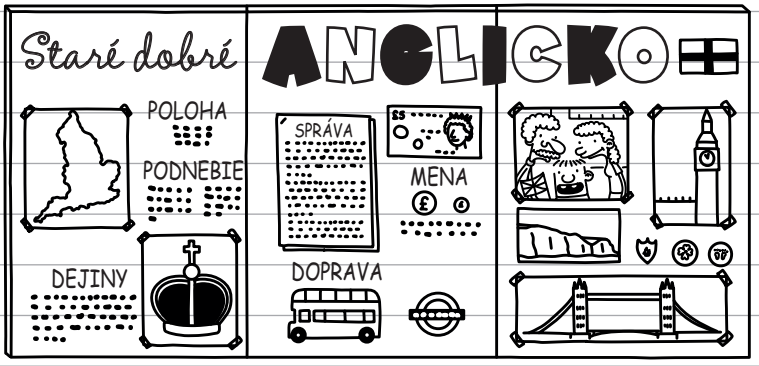

Asi mi malo docvaknúť, že sa výstava koná v ten deň, už keď sa po mňa ráno cestou do školy zastavil Rowley. Lenže on V KUŠE vyvádza divné veci, tak som sa nad tým ani nezamyslel.

Pred vyučkom som mrkol na Rowleyho projekt, aby som zistil, koľko sa na ňom asi narobil, a vtedy som začal panikáriť.

Vyzeralo to, že nad ním strávil celú VEČNOSŤ a jednoznačne mu pomohli aj fotrovci. Navyše Rowley aj NAVŠTÍVIL krajinu, ktorú dostal, vďaka tomu sa mu projekt určite robil ĽAHŠIE.

Povedal som Rowleymu, nech si so mnou vymení krajinu ako správny kamoš, ale ten malý sebec ma poslal dokelu. Musel som si pomôcť sám. Zostávalo mi len pár hodín na to, aby som projekt vyčaroval Z NIČOHO. Ani som netušil, kde na poslednú chvíľu zoženiem trojitý kartónový panel.

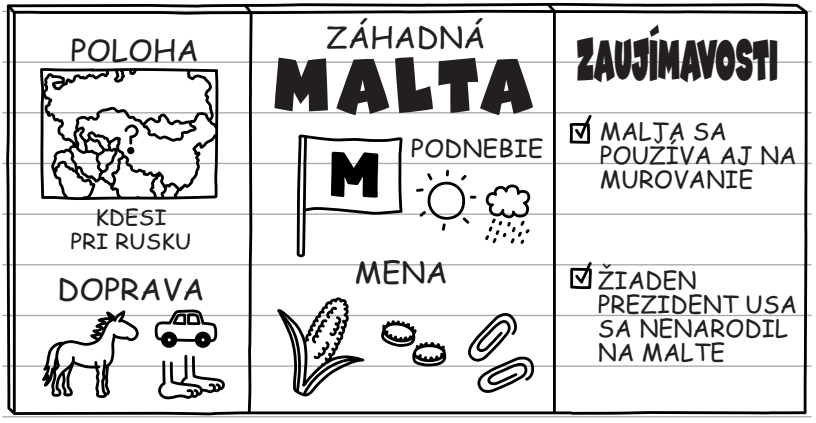
Vtedy som si spomenul, že mám jeden odložený V ŠKRINKE. Do projektu som sa pustil hneď na druhý deň, aby som si výnimočne trochu nadrobil. No keď som ho rozložil a zistil, ako ďaleko som sa dostal, dosť som sa ŠKLAMAL.

Keby som nič neodovzdal, asi by som PREPADOL, tak som bol dosť zúfalý. Skúsil som sa pýtať spolužiakov, ale zistil som akurát, že by som si mal nájsť MÚDREJŠÍCH kamošov.

Celú veľkú prestávku som trčal vnútri a zarezával. Nestíhal som ani zbehnúť do knižnice a niečo o Malte vyzistiť, tak som dosť HÁDAL. Ako-tak istý som si bol akurát tým, že sa nachádza kdesi pri Rusku, ale vo zvyšku som nemal veľmi jasno.

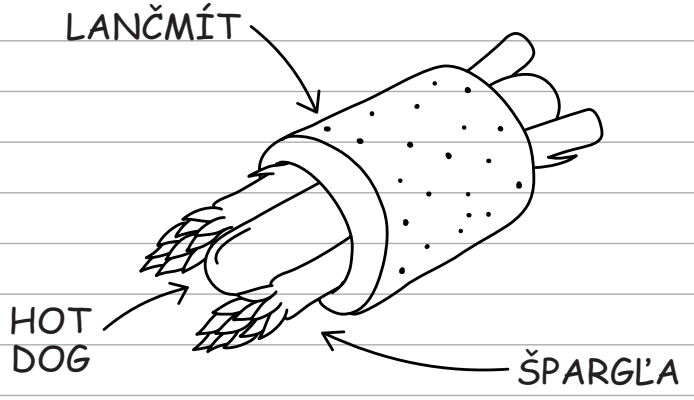
Keď sa mi podarilo zaplniť kartón, začal som riešiť ĎALŠIE časti úlohy.

Na výstavu sme mali prísť v „tradičnom odeve" z príslušnej krajiny, tak som cez obednú prestávku dačo potiahol zo škatule pred riaditeľňou, kam sa dávajú veci, ktoré niekto stratil.

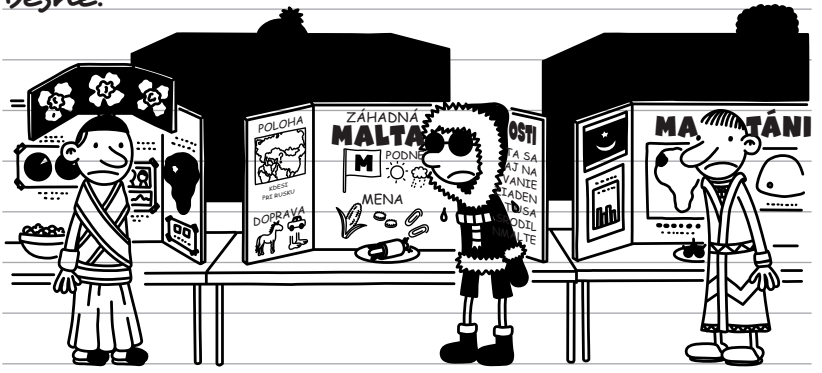
Našťastie som tam vyhrabal pár schopných handier a dal som z nich dokopy celkom presvedčivý imidž.

Okrem toho sme mali priniesť aj tradičné JEDLO. V bufete som nakúpil všetko možné, na čo mi vystačili prachy, a zbúchal som z toho niečo, čo vyzeralo ako-tak cudzokrajne.

Výstava sa konala počas poslednej hodiny. Keď som v telocvični rozložil svoj projekt, cítil som sa celkom sebavedome. Len škoda, že som nedostal krajinu, kde sa nosí ľahšie oblečenie, lebo kúrenie stále hrialo ako besné.

Ostatným deckám tiež z tepla preskakovalo. Chalani s projektmi o Brazílii a Bulharsku sa tak rozohnili, až sa začali mlátiť o miesto na stole a musel ich prísť rozsúdiť učiteľ.

